

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/59/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619203143
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5619203143.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého S. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom pri matke, dieťa rodičov: matky P. W., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXX/X, F., okres D. P., a otca D. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. D. P. XXX/X, D. M., zastúpeného advokátom Mgr. Samuelom Dorociakom, so sídlom W. XXX/X, D. P., v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 1P/202/2019 zo dňa 15.11.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého S. U., nar. XX.XX.XXXX, sumou 150 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým uznesením zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Otec podal dňa 25.10.2019 návrh na začatie konania o zníženie výživného, ktorým žiada, aby súd po vykonanom dokazovaní vydal rozsudok, ktorým zmení rozsudok sp. zn. 9P/2/2018 zo dňa 12.02.2018 tak, že otca zaviazže prispievať na výživu maloletého sumou 100 eur mesačne. Súčasne podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP, ktorým navrhuje dočasne nariadiť otcovi platiť výživné na maloletého v sume 100 eur mesačne. Svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 9P/2/2018 bol zaviazaný hradiť výživné vo výške 300 eur mesačne k rukám matky. Okrem toho mu bola uložená povinnosť prispievať na tvorbu úspor vo výške 30 eur mesačne. V čase rozhodovania o výživnom pracoval v zahraničí, kde mal vyšší príjem. Odvtedy došlo k podstatnej zmene jeho pomerov. Zo zdravotných dôvodov bol nútený vrátiť sa na územie Slovenskej republiky. Aktuálne je poberateľom invalidného dôchodku v sume 131,80 eur mesačne a od septembra 2019 je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Ďalej otec uviedol, že žije v byte spolu so svojou matkou, ktorej prispieva na úhradu nákladov domácnosti vo výške 120 eur mesačne. Tiež uhrádza splátku pôžičky v sume 100 eur mesačne. Ďalšie výdavky má na lieky, stravu a pohonné hmoty. V súčasnosti nie je schopný platiť výživné vo výške určenej rozsudkom sp. zn. 9P/2/2018 zo dňa 12.02.2018. Tým sa vystavuje nebezpečenstvu trestného stíhania alebo exekučnému konaniu. Otec poukazuje na to, že matka maloletého na neho podala trestné oznámenie, v dôsledku čoho bolo voči nemu vznesené obvinenie z prečinu zanedbania povinnej výživy. Z pripojeného spisu 9P/2/2018 okresný súd zistil, že rozsudkom sp. zn. 9P/2/2018 zo dňa 12.02.2018, právoplatným dňa 05.03.2018, bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej bol maloletý S. zverený do starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 300 eur mesačne na bežné výživné a sumou 30 eur mesačne na tvorbu úspor. Podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni je otec poberateľom invalidného dôchodku v sume 136 eur mesačne. Z predloženého oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš vyplýva, že otec je odo dňa 21.09.2019 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Ohľadom určenia výživného pre maloletého S. v súčasnosti existuje právoplatné súdne rozhodnutie.

Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemá súd reálnu možnosť zistiť schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca na to, aby mohol znížiť sumu určeného výživného. Navyše otcom tvrdené skutočnosti ohľadne trestného stíhania z prečinu zanedbania povinnej výživy neboli v danom štádiu osvedčené. Na základe uvedeného okresný súd dospel k záveru, že v danej veci nie sú splnené zákonné predpoklady pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, a preto návrh otca na jeho vydanie zamietol ako nedôvodný. Skutočnosti uvádzané otcom budú mať relevanciu až pri rozhodovaní súdu v merite veci.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Má za to, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci, t. j. dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Má za to, že v uvedenej právnej veci otec náležitým spôsobom osvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ktorá je jedným z predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj nevyhnutnosť rýchlej potreby úpravy pomerov medzi účastníkmi konania. Dôvodom na podanie uvedeného návrhu bola relevantná skutočnosť ohľadom podstatného zníženia príjmu otca, čo konajúcemu súdu osvedčil doložením listinných dôkazov jednak zo Sociálnej poisťovne, a.s., ako aj potvrdením z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš. Uvedený príjem otca konajúci súd zisťoval aj z lustrácie Sociálnej poisťovne, a.s. v zmysle vyšetrovacej zásady, ktorou je uvedené konanie ovládané. Pri samotnej výške vyživovacej povinnosti v súlade s ust. § 35 zákona č. 35/2005 Z. z. o rodine súd pri určení výšky vyživovacej povinnosti vychádza z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a zo schopností a možností na strane povinného. V uvedenej právnej veci sa konajúci súd vôbec pri nariadení neodkladného opatrenia nezaoberal povinnosťou tvorby úspor pri tak výraznej zmene príjmu na strane navrhovateľa a s poukazom na jeho zdravotný stav aj jeho schopností a možností, keďže poberá čiastočný invalidný dôchodok. Má za to, že bežné výživné v sume 300 eur je dostatočne vysokou sumou, ktorá môže pokryť nielen odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ale i potreby, ktoré vzniknú s náhodných a neočakávaných výdavkov. Uvedené dočasné zníženie výšky vyživovacej povinnosti by do času meritórneho rozhodnutia vo veci samej žiadnym spôsobom neohrozilo plnenie základných potrieb maloletého dieťaťa, avšak zároveň by nevystavilo otca ako povinného nebezpečenstvu trestného stíhania pre prečin zanedbania povinnej výživy v súlade s ust. §207 ods. 1 Trestného zákona, minimálne len vo výške tvorby úspor v prospech maloletého, keďže na nakladanie s nimi je aj tak potrebný súhlas súdu. Opätovne uvádza, že základné odôvodnené potreby 2,5 ročného maloletého dieťaťa nedosahujú sumu 300 eur. Má za to, že v uvedenej právnej veci boli zo strany otca dostatočným spôsobom, v zmysle zákonnej dikcie osvedčené skutočnosti, ktoré si vyžadujú naliehavosť a nevyhnutnosť danej právnej úpravy. Zákonodarca stanovuje výšku minimálnej vyživovacej povinnosti na sumu 30% sumy životného minima, čo je v súčasnej dobe suma cca 28,10 eur. Navrhovateľ spolu s tvorbou úspor hradí v súčasnej dobe takmer 11 násobok uvedenej sumy, preto má za to, že navrhovaným neodkladným opatrením by žiadnym spôsobom nebol poškodený záujem maloletého dieťaťa, keby konajúci súd neodkladným opatrením znížil výšku vyživovacej povinnosti na sumu požadovanú navrhovateľom. S poukazom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd na základe tohto odvolania otca maloletého dieťaťa zrušil Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/202/2019 zo dňa 15.11.2019 v zmysle ustanovenia § 389 CSP a následne sám vo veci rozhodol a návrhu otca maloletého dieťaťa v celom rozsahu vyhovel.

3. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, odbor sociálnych vecí a rodiny sa k odvolaniu otca vyjadril tak, že zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa. Úrad navrhuje Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 1P/202/2019 zo dňa 15.11.2019 v celom rozsahu potvrdiť.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozhodnutie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65a a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP.

5. Odvolací súd uznesenie okresného súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

6. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

7. V súvislosti s právnym posúdením veci odvolací súd zdôrazňuje najmä nasledovné skutočnosti:

8. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci v rámci odvolania otca vznesené a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť.

9. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery. Je potrebné skúmať, či je nárok osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov musí byť naliehavá a úprava pomerov sa nemôže vzťahovať na čas minulý. Podstatou právnej úpravy neodkladného opatrenia je upustenie od dočasnosti neodkladných opatrení, účelom čoho je odstránenie nedostatkov súvisiacich s nadväzným exekučným konaním, a upustenie od charakteru predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení neodkladných opatrení nemusia nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Rozhodovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa považuje za súčasť základného práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 Ústavy SR, keď cieľom tohto návrhu je dosiahnuť požadovanú súdnu ochranu a právna úprava má zaručiť účinnosť poskytnutej súdnej ochrany.

10. Pri zaoberaní sa myšlienkou výšky výživného sa vychádza z premisy, že obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov v zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Prvotné pri určovaní výšky výživného na dieťa je jeho právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť. Vchádza sa z individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov každého z rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti určujúcim hľadiskom sú odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti a možnosti povinného. Je pritom potrebné vychádzať z toho, že výživné má zabezpečiť také materiálne podmienky pre telesný a duševný vývoj dieťaťa, v akých by sa dieťa nachádzalo, keby žilo v harmonickej spoločnej domácnosti svojich rodičov.

11. Prvotným základom pre výpočet výšky výživného je po vykonanom dokazovaní mať riadne preukázané osobné, majetkové a zárobkové pomery oboch rodičov dieťaťa, berúc ohľad na ich individuálne potreby. Možnosti a schopnosti rodiča sú dané jednak jeho vzdelaním, povoláním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosťou uplatniť sa v konkurencii a na trhu práce.

12. Pri určovaní výšky výživného súd prihliada tiež na aktuálne potreby dieťaťa, ktoré je v určitej etape vývoja a veku. Zákon o rodine neviaže zánik vyživovacej povinnosti na vek dieťaťa, ale výlučne na jeho schopnosť samostatne sa živiť.

13. Pri posudzovaní schopnosti a možnosti povinného rodiča nie sú rozhodné len jeho skutočné zárobkové (majetkové) pomery, ale jeho potenciálne zárobkové (majetkové) pomery dané napr. jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovnými skúsenosťami. Je nevyhnutné podotknúť, že aj keď zákon o rodine rozhodujúce kritéria určovania výživného (odôvodnené potreby výživou oprávnenej osoby a možnosti a schopnosti výživou povinnej osoby) definuje ako rovnocenné, z faktického hľadiska sú predsa len možnosti a schopnosti povinnej osoby plniť výživné významnejšie. Inými slovami, pokiaľ schopnosti a možnosti povinnej osoby sú limitované, resp. objektívne obmedzené, odôvodnené potreby výživou oprávnenej osoby (hoci aj reálne dané a nespochybňované) nemôžu samy o sebe podmieniť inú výšku výživného, než zodpovedá schopnostiam a možnostiam výživou povinnej osoby. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Napríklad zdravotný stav je atribút, resp. choroba je objektívna skutočnosť, ktorá tu je bez ohľadu na správanie a konanie povinnej osoby.

14. Odvolací súd dopytom zo dňa 15.01.2020 na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš zistil, že otec D. U. je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 21.09.2019 a evidencia v súčasnosti trvá.

15. Dňa 16.01.2020 sa odvolací súd obrátil na Sociálnu poisťovňu so žiadosťou, aby Sociálna poisťovňa oznámila súdu, či otec D. U. poberá v súčasnosti podporu v nezamestnanosti, alebo akékoľvek iné

príspevky/dávky/dôchodok poskytované Sociálnou poisťovňou. Sociálna poisťovňa zaslala odvolaciemu súdu odpoveď dňa 20.01.2020, v ktorej odvolací súd informovala, že otec D. U. je poberateľ invalidného dôchodku, priznaného od 10.04.2017, ktorý sa od januára 2020 vypláca v sume 140,30 eur mesačne. Menovaný je v súčasnosti poberateľ dávok v nezamestnanosti, ktoré sa vyplácajú v období a výške podľa priloženého Potvrdenia o vyplatených dávках v nezamestnanosti. Menovaný v súčasnosti nie je poberateľ nemocenských dávok, dávok úrazového poistenia a dávok garančného poistenia. Z priloženého Potvrdenia o vyplatených dávках v nezamestnanosti odvolací súd zistil, že otcovi D. U. boli od 21.09.2019 vyplácané dávky v nezamestnanosti za obdobie od 21.09.2019 do 30.09.2019 vo výške 240,50 eur (splatná 12.12.2019), za obdobie od 01.10.2019 do 31.10.2019 vo výške 745,30 eur (splatná 12.12.2019), za obdobie od 01.11.2019 do 30.11.2019 vo výške 721,30 eur (splatná 12.12.2019) a za obdobie od 01.12.2019 do 31.12.2019 vo výške 745,30 eur.

16. V danom konaní odvolací súd lustráciu v Sociálnej poisťovni zo dňa 24.01.2020 zistil, že otec je poberateľom invalidného dôchodku v mesačnej výške 140,30 eur. Otec tak splnil podmienky na vyplácanie invalidného dôchodku, čo znamená, že mu je priznaný určitý stupeň invalidity. Tento nepriaznivý zdravotný stav mu výrazným spôsobom obmedzuje schopnosť plnohodnotne vykonávať zárobkovú činnosť a tak dosahovať primeraný mesačný príjem na zabezpečenie svojich potrieb a platenia výživného vo výške 300 eur. Okrem toho je otec evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny od 21.09.2019 v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Odvolaciemu súdu bolo preukázané, že otcovi boli od evidencie, t.j. od septembra 2019 do decembra 2019 vyplatené dávky v nezamestnanosti vo výške 2.452,40 eur.

17. Otec uviedol, že v súčasnosti žije v byte so svojou matkou, ktorej prispieva na úhradu nákladov domácnosti vo výške 120 eur, tiež uhrádza splátku pôžičky vo výške 100 eur, ďalej výdavky na lieky, stravu a pohonné hmoty.

18. Odvolací súd dáva do pozornosti, že stanovenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča nie je nemenné. Môže dôjsť totiž k zmene pomerov ako na strane povinného, tak aj na strane oprávneného, pokiaľ sa výrazným spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov, môžu znamenať dôvod pre novú úpravu vyživovacej povinnosti. Súd pri svojom rozhodovaní v takomto konaní zisťuje okolnosti dôležité pre určenie pôvodnej vyživovacej povinnosti a posudzuje, či sa tieto okolnosti podstatne a výrazným spôsobom zmenili, či podstatne a výrazným spôsobom zasahujú do pomerov účastníkov a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá prívodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Medzi najčastejšie dôvody zmeny pomerov možno zaradiť uplynutie dlhšieho obdobia od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, ďalej podstatná zmena zárobkových možností a schopností povinného rodiča, prípadne i rodiča, ktorému je dieťa zverené do výchovy, pribudnutie či ukončenie vyživovacej povinnosti, ktorá bola zohľadňovaná v čase posledného rozhodnutia, u detí nastúpenie ďalšej, vyššej formy štúdia zabezpečujúcej prípravu na budúce povolanie, zmena zdravotného stavu a iné.

19. Od posledného rozhodovania o výživnom nepochybne došlo k výraznej zmene pomerov na strane otca (povinného). Otec od rozhodnutia súdu č. k. 9P/2/2018-53 zo dňa 12.02.2018 stratil zamestnanie a je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Otec tak stratil príjem, ktorý mu na základe dohody rodičov, schválenej súdom, umožňoval platiť výživné vo výške 300 eur a prispievať na tvorbu úspor vo výške 30 eur. V konaní 9P/2/2018 na pojednávaní otec uviedol, že pracuje v Rakúsku. Za ubytovanie platil 300 eur mesačne, za pohonné hmoty okolo 100 eur mesačne, na stravu 250 eur mesačne a iné výdavky okolo 50 eur mesačne. Platil poisťku vo výške 38,59 mesačne, pričom jeho čistý mesačný príjem bol okolo 100 eur. Okrem mzdy poberal invalidný dôchodok. Primerané náklady na lieky boli 50 eur mesačne.

20. Odvolaciemu súdu na základe vyššie uvedeného bolo preukázané, že na strane otca (povinného) došlo k zmene pomerov, ktoré odôvodňujú nevyhnutnú rýchlu a dočasnú zmenu pomerov, a to zníženie výživného. Otec stratil príjem, ktorý bol okolo 1000 eur, pričom ho na určité obdobie nahradila dávka v nezamestnanosti okolo 720 eur. Stratou práce sa zmenila aj výška výdavkov, najmä výdavky na bývanie a stravu, ktoré predtým predstavovali sumu 300 eur a 250 eur. Momentálne otec žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, pričom na chod domácnosti prispieva sumou 120 eur a výdavky na stravu sa pravdepodobne znížili tiež. Ostatné výdavky sa otcovi výrazným spôsobom nezmenili. Z uvedeného odvolaciemu súdu vyplýva, že otec je momentálne schopný prispievať na výživu nepľnoletého dieťaťa

sumou 150 eur, a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

21. Okrem uvedeného odvolací súd zdôrazňuje, že okrem návrhu na vydanie neodkladného opatrenia bol vo veci podaný riadny návrh na zníženie výživného, o ktorom ešte len bude okresný súd rozhodovať. V konaní o návrhu otca na zníženie výživného opätovne súd preverí pomery účastníkov konania a rozhodne o výživnom. Toto neodkladné opatrenia sa bude uplatňovať, kým súd nerozhodne vo veci samej - o návrhu otca na zníženie výživného.

22. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)